

Nicky

Nicky Hoks (31) werkt fulltime als eindredacteur bij een documentaire-serie. Ze is in stilte verliefd op cameraman Sander.

Omdat ik zo van de spirituele zaken ben, heb ik nog een leuk idee voor een serie in die sferen bij Franca neergelegd. Ik wil een dagelijks vijf-minuten-programmaatje gaan maken met een astrologe, die als een soort weervrouw de sterren en manen belicht en onze kijkertjes nuttige tips kan geven voor de volgende dag. Tussen de bedrijven door ben ik dat aan het uitwerken. Het is een erg drukke periode. Ineens beseft ik dat dat ieder jaar zo is rond deze tijd. Elke keer weer denk ik in december: als we die feestdagen nou maar achter de rug hebben, krijg ik weer alle tijd. Voor boswandelingen met mijn vriendinnen, die ik al te lang niet meer heb gezien, voor mijn stapel boeken en tijdschriften en om weer eens heel erg uit te slapen na een lekker avondje uit.

vangt zijn blik op en kijkt naar mij. De neiging om me af te wenden is groot, maar in een flits beseft ik dat ik me beter kan opstellen als zijn reddende engel in de strijd tegen opdringerige vrouwen.

Ik zeg neutraal glimlachend dat Laura, Hans en ik het afgelopen voorjaar met elkaar hebben gewerkt.

Maar hoe moet ik hem 'helpen' zonder mezelf in zo'n *one of the boys*-situatie te manoeuvreren? Want laten we wel wezen: in die rol tussen de jongens ben je ervan verzekerd dat ze nooit verliefd op je zullen worden, maar wel hun liefdesverdrietjes en gebroken hartjes met je willen delen. Niet doen bij Sander dus!

Oh! Hè, nou gaat dat vervelende kind al naast hem op de achterbank zitten kwetteren. Ga weg, onaangenaam mens, dit is de

Chagrijnig ga ik naast Hans zitten. Moet ik zeker nog kaartlezen ook?

De dagen gaan gewoon te snel voorbij. Ook om eindeloos te dromen over Sander. Toch is dat een van de weinige dingen die heel goed lukken en soms kan dat best nog ergens toe leiden. Zo zit ik morgenochtend met hem (nou ja, én met de geluidsvrouw én met Hans, onze regisseur) in de auto naar Groningen. Toch tweemaal een ritje van een kleine drie uur! Hulde aan de organisator (ikzelf!) van dit alles.

We hebben een *ENG*-set voor dit programma en dat betekent dat we een ruime Renault Espace tot onze beschikking hebben. "Ik ben Laura!" kweelt de geluidsvrouw tegen Sander. "Ik geloof dat ik jou nog niet kén!" En dan, met een weifelend stemmetje, terwijl ze zijn uitgestoken hand blijft vasthouden: "Of hebben wij al eens eerder samengewerkt?" Hans kijkt me veelbetekend aan en onderdrukt een lachje. Sander

laatste keer dat ik jou heb ingehuurd, denk maar niet dat ik zin heb om twee keer drie uur naar jouw verhalen te zitten luisteren, ik had me... Oh nee! Ik heb haar al voor de komende weken gepland. Chagrijnig ga ik naast Hans op de voorbank zitten. Moet ik zeker nog kaartlezen ook.

Hans klopt bemoedigend op mijn been en start de wagen. Zodra we het mediapark verlaten, overstemt het geluid van de auto de reisverhalen achterin. Ik zet de radio aan. "Je zei al dat je een hekel had aan volwassen vrouwen met twee blonde vlechten," grinnikt Hans zachtjes. Laura draagt niet alleen haar haar in meisjesvlechten, ze heeft ook zo'n jonge-meisjesachtige heupbroek aan. Zo'n hippe broek, die mij staat alsof ik ben wezen shoppen bij het Leger des Heils, waar ze deze week helaas niets in mijn maat hadden. ❁